

Terumah תְּרוּמָה Offering

Shemot/Exodus 25:1-27:19

Shemot 25 ushers in a whole new section of the Torah centered on the Tabernacle. We will read very detailed information including the construction of the portable structure, its furnishings and implements; designation of the priesthood, their duties and their garments; instructions for acceptable sacrifices; and special meeting times. Altogether these details will consume 50 chapters in Shemot and Vayikra (Leviticus). The Torah covered the entire creation account in two chapters! There were 15 chapters dedicated to the life of Abraham, considered to be the father of our faith! Obviously these details are very important to יהוה, and our first thought should therefore be that these details must point to the Messiah. Yeshua even implied this:

John 5:46 "For if you believed Moshe, you would believe Me; for he wrote about Me.

Everything in the Tabernacle does point to Yeshua in one way or another, and it will also be helpful for us to keep in mind the following concept:

Messiah is not just a head. He has a body and WE ARE HIS BODY!

1 Corinthians 12:27 Now you are the body of Messiah, and members individually.

Not only are we individual Tabernacles, housing the Messiah:

2 Corinthians 5:1 For we know that if our earthly house, this tent, is destroyed, we have a building from Elohim, a house not made with hands, eternal in the heavens.

2 Corinthians 1:22 who also has sealed us and given us the Spirit in our hearts as a guarantee.

We are also being unified in order to become a Tabernacle of believers with Yeshua as our head:

1 Peter 2:5 you also, as living stones, are being built up a spiritual house, a holy priesthood, to offer up spiritual sacrifices acceptable to Adonai through Messiah Yeshua.

Last week, at the end of parashat Mishpatim, יהוה summoned Moshe back to the top of Mount Sinai. Shemot 19 had already described His incredible Presence on the Mountain, but now we notice an additional word being used to describe His Presence:

Shemot 24:15 Then Moshe went up into the mountain, and a cloud covered the mountain. 16

Terumah תְּרוּמָה Offergave

Shemot/Exodus 25:1-27:19

Shemot 25 luidt een hele nieuwe sectie van Torah in, gericht op de Tabernakel. Wij zullen zeer gedetailleerde informatie lezen inclusief over de bouw van de draagbare structuur, zijn meubilair en instrumenten; bedoeling van het priesterschap, hun verplichtingen en hun kleding; instructies voor aanvaardbare offers; en bijzondere samenkomsttijden. In totaal zullen deze details 50 hoofdstukken in Shemot en Vayikra (Leviticus) vergen. De Torah behandelde de hele scheppingsberichtgeving in twee hoofdstukken! Er waren 15 hoofdstukken gewijd aan het leven van Abraham, die als de vader van ons geloof wordt beschouwd! Klaarblijkelijk zijn deze details zeer belangrijk voor יהוה, en onze eerste gedachte zou daarom moeten zijn dat deze details naar de Messiah moeten wijzen. Zelfs Yeshua gaf dit te kennen:

Joh. 5:46 Want als u Moshe geloofde, zou u Mij geloven; want hij schreef over Mij.

Alles in de Tabernakel wijst op één of andere manier naar Yeshua, en het zal voor ons ook nuttig zijn om het volgende concept in gedachten te houden:

Messiah is niet enkel een hoofd. Hij heeft een lichaam en ZIJN LICHAAM ZIJN WIJ!

1 Kor. 12:27 Nu bent u het lichaam van Messiah, en individueel ledematen.

Niet alleen zijn wij individuele Tabernakels, die de Messiah huisvesten:

2 Kor. 5:1 Want wij weten dat als ons aards huis, deze tent, wordt vernietigd, wij een gebouw van Elohim hebben, een huis dat niet met handen is gemaakt, eeuwig in de hemelen.

2 Kor. 1:22 die ons ook heeft verzegeld en ons de Geest in onze harten heeft gegeven als een waarborg.

Wij worden ook verenigd om een Tabernakel van gelovigen te worden met Yeshua als ons hoofd:

1 Pet. 2:5 jullie ook, als levende stenen, worden opgebouwd tot een geestelijk huis, een heilig priesterschap, om geestelijke offers op te offeren, aanvaardbaar voor Adonai door Messiah Yeshua.

Vorige week, aan het eind van parashat Mishpatim, riep יהוה Moshe terug naar de top van de berg Sinai. Shemot 19 had reeds Zijn ongelooflijke Aanwezigheid op de Berg beschreven, maar nu merken wij een extra woord op om Zijn Aanwezigheid te beschrijven:

Shemot 24:15 Toen ging Moshe omhoog in de berg, en een wolk bedekte de berg. 16 Nu ruste

Now the glory of יהוה rested (שָׁכַן) on Mount Sinai, and the cloud covered it six days. And on the seventh day He called to Moshe out of the midst of the cloud. 17 The sight of the glory of יהוה was like a consuming fire on the top of the mountain in the eyes of the children of Israel.

The account says that He “rested” (shakan - שָׁכַן) on Mount Sinai. This term will be repeated in Chapter 25, where we read of the longing of the Almighty as He again desires to “shakan” (shakan - שָׁכַן), now translated as “dwell”, in the midst of His people:

Shemot 25:8 “*And let them make Me a sanctuary, that I may dwell (שָׁכַן) among them.*”

Later we will again make the connection between Mount Sinai and the Tabernacle as יהוה’s glory descends on the completed structure in a manner consistent with the glory of Mount Sinai, that He might rest/dwell (shakan - שָׁכַן) among them:

Shemot 40:34 *Then the cloud covered the tabernacle of meeting, and the glory of יהוה filled the tabernacle. 35 And Moshe was not able to enter the tabernacle of meeting, because the cloud rested (shakan - שָׁכַן) above it, and the glory of יהוה filled the tabernacle. 36 Whenever the cloud was taken up from above the tabernacle, the children of Israel would go onward in all their journeys. 37 But if the cloud was not taken up, then they did not journey till the day that it was taken up. 38 For the cloud of יהוה was above the tabernacle by day, and fire was over it by night, in the sight of all the house of Israel, throughout all their journeys.*

We are so familiar with the words of John that we may have missed that the glory of the Almighty came down from heaven in order to “dwell” among us:

John 1:14 *And the Word became flesh and dwelt (shakan - שָׁכַן) among us, and we beheld His glory, the glory as of the only begotten of the Father, full of grace and truth.*

The Bible shows us a preview of the future redemption as His desire to “dwell” among all of His people will be fulfilled in the Tabernacle of the Almighty:

Revelation 21:3 *And I heard a loud voice from heaven saying, “Behold, the tabernacle of Yah is with men, and He will dwelt (shakan - שָׁכַן) with them, and they shall be His people. Yah Himself will be with them and be their Adonai.*

Moshe was commanded to use the pattern of the heavenly Tabernacle to build an earthly structure. It had to be exact in order to allow the Almighty’s holy Presence, the Shekhinah (שְׁכִינָה) glory... the same glory that de-

(שָׁכַן) de glorie van יהוה op berg Sinai, en de wolk bedekte die zes dagen. En op de zevende dag riep Hij tot Moshe vanuit het midden van de wolk. 17 De aanblik van de glorie van יהוה was als een verterend vuur op de top van de berg in de ogen van de kinderen van Israël.

De berichtgeving zegt dat Hij op de berg Sinai “rustte” (shakan - שָׁכַן). Deze term zal in Hoofdstuk 25 worden herhaald, waar wij van het verlangen van de Almachtige lezen als Hij opnieuw verlangt te “shakan” (shakan - שָׁכַן), nu als “verblijven” vertaald, te midden van Zijn volk:

Shemot 25:8 *En laat hen voor Mij een heiligdom maken, opdat Ik onder hen kan verblijven (שָׁכַן).*

Later zullen wij opnieuw de verbinding maken tussen berg Sinai en de Tabernakel als יהוה’s glorie op de voltooide structuur neerdaalt op een manier die verenigbaar is met de glorie van berg Sinai, opdat Hij onder hen zou kunnen rusten/verblijven (shakan - שָׁכַן):

Shemot 40:34 *Toen bedekte de wolk de Tabernakel van samenkomst, en de glorie van יהוה vulde de Tabernakel. 35 En Moshe kon de Tabernakel van samenkomst niet ingaan, omdat de wolk erboven rustte (shakan - שָׁכַן), en de glorie van יהוה vulde de Tabernakel. 36 Wanneer de wolk van boven Tabernakel werd opgenomen, zouden de kinderen van Israël verder gaan bij al hun reizen. 37 Maar als de wolk niet werd opgenomen, reisden zij niet tot de dag dat ze werd opgenomen. 38 Want de wolk van יהוה was overdag boven de Tabernakel, en vuur was er ’s nachts boven, in het zicht van heel het huis van Israël, tijdens al hun reizen.*

Wij zijn zo vertrouwd met de woorden van Johannes dat het ons kan ontgaan zijn dat de glorie van de Almachtige neerkwam uit de hemel om onder ons te “verblijven”:

Joh. 1:14 *En het Woord werd vlees en verbleef (shakan - שָׁכַן) onder ons, en wij zagen Zijn glorie, de glorie als van de Eniggeborene van de Vader, vol van gunst en waarheid.*

De Bijbel toont ons een voorproef van de toekomstige verlossing als Zijn verlangen om onder heel Zijn volk te “verblijven” zal worden vervuld in de Tabernakel van de Almachtige:

Opb. 21:3 *En ik hoorde een luide stem vanuit de hemel zeggend: “Zie, de Tabernakel van Yah is bij de mensen, en Hij zal met hen verblijven (shakan - שָׁכַן), en zij zullen Zijn volk zijn. Yah zelf zal met hen zijn en zal hun Adonai zijn.*

Moshe werd bevolen om het patroon van de hemelse Tabernakel te gebruiken om een aardse structuur te bouwen. Het moest precies zijn om de heilige Aanwezigheid van de Almachtige, de Shekhinah (שְׁכִינָה) glorie toe te laten ... dezelfde

scended on Mount Sinai...to “dwel” (shakan - שָׁכַן) in its midst. Notice that this description of the Tabernacle is exactly how we could describe Yeshua...an earthly representation of the Divine presence that descended and dwelt among us! Awesome! This is why there are 50 chapters devoted to the Tabernacle and everything associated with it. The Tabernacle is a picture of Yeshua and those connected to Him – Yeshua and His body, His purified bride.

All these commands then are more than just details. They are instructions for order in our lives. They are a plan showing us how we can invite the Presence of Yeshua to dwell (shakan - שָׁכַן) in our midst, both individually and as a body. We too have “come out of Egypt,” but we’re not yet in the Promised Land. We must pay attention to these instructions and build our Tabernacles.

Okay, let’s see what we can learn from some of the details in our parasha.

We begin with an emphasis on the voluntary nature of the gifts required for the building of the Tabernacle:

Shemot 25:1 Then יְהוָה spoke to Moshe, saying: 2 “Speak to the children of Israel, that they bring Me an offering. From everyone who gives it willingly with his heart you shall take My offering.

Giving from the heart is foundational as construction for the Tabernacle begins. It is absolutely essential that the givers/builders are unified in their vision and goal. Rabbi Jonathan Sacks points out how lack of willingness of the heart and disunity in building results in kingdom division. His point is made by moving forward 500 years and studying the events surrounding the building of the Temple during the time of King Solomon.

We know that King Solomon asked for wisdom and was granted his request:

1 Kings 4:29 And Elohim gave Solomon wisdom and exceedingly great understanding, and largeness of heart like the sand on the seashore.

The reign of Solomon is seen as one of the greatest times in history. All of Israel was united and there was incredible economic wealth. The building of the Temple was seen as the completion of the exodus from Egypt:

1 Kings 6:1 And it came to pass in the four hundred and eightieth year after the children of Israel had come out of the land of Egypt, in the fourth year of Solomon’s reign over Israel, in the month of Ziv, which is the second month, that he began to build the house of יְהוָה .

Yet, despite his incredible achievements, Solomon failed as a king. He made several bad decisions including the

glorie die op berg Sinai neerdaalde ... om te midden daarin te “verblijven” (shakan - שָׁכַן). Bemerkt dat deze beschrijving van de Tabernakel precies is hoe wij Yeshua zouden kunnen beschrijven... een aardse vertegenwoordiging van de Goddelijke aanwezigheid die neerdaalde en onder ons verbleef! Ontzagwekkend! Daarom dat er 50 hoofdstukken aan de Tabernakel zijn gewijd en aan alles dat ermee verband houdt. Het Tabernakel is een beeld van Yeshua en hen die met Hem zijn verbonden - Yeshua en Zijn lichaam, Zijn gezuiverde bruid.

Al deze bevelen zijn dan meer dan enkel details. Zij zijn instructies voor orde in ons leven. Zij zijn een plan dat ons toont hoe wij de Aanwezigheid van Yeshua kunnen vragen om in ons midden te vertoeven (shakan - שָׁכַן), als individu en als een lichaam. Ook wij zijn “uit Egypte gekomen,” maar wij zijn nog niet in het Beloofde Land. Wij moeten aandacht schenken aan deze instructies en onze Tabernakels bouwen.

O.k., laten we kijken wat wij van enkele details in onze parasha kunnen leren.

Wij beginnen met het vrijwillige karakter bij de vereiste giften voor de bouw van Tabernakel te benadrukken:

Shemot 25:1 Toen sprak יְהוָה tot Moshe, zeggend: 2 “Spreek tot de kinderen van Israël, opdat zij Mij een offergave brengen. Van iedereen die het gewillig met zijn hart geeft zult u Mijn offergave aannemen.

Geven vanuit het hart is een vereiste als de bouw voor de Tabernakel begint. Het is absoluut essentieel dat de gevers/bouwers in hun visie en doel verenigd zijn. Rabbin Jonathan Sacks geeft aan hoe gebrek aan bereidheid van het hart en verdeeldheid bij het bouwen in koninkrijkverdeling resulteert. Zijn stelling wordt bevestigd door 500 jaar verder te gaan en de gebeurtenissen te bestuderen die de bouw van de Tempel omgeven ten tijde van Koning Salomon.

Wij weten dat Koning Salomon om wijsheid vroeg en dat zijn verzoek werd ingewilligd:

1 Kon. 4:29 En Elohim gaf Salomon wijsheid en bijzonder groot begrip, en grootheid van hart zoals het zand op de zeekust.

Het bestuur van Salomon wordt gezien als één van de grootste tijden in de geschiedenis. Gans Israël was verenigd en er was ongelooflijke economische rijkdom. De bouw van de Tempel werd gezien als de voltooiing van de uittocht uit Egypte:

1 Kon. 6:1 En het gebeurde in het vierhonderd en het tachtigste jaar nadat de kinderen van Israël uit het land van Egypte waren gekomen, in het vierde jaar van Salomon’s regeren over Israël, in de maand van Ziv, welke de tweede maand is, die hij het huis van יְהוָה begon te bouwen.

Niettegenstaande ongelooflijke verwezenlijkingen, faalde Salomon als koning. Hij nam verscheidene slechte besluiten

accumulation of horses and the taking of hundreds of wives. After his death the kingdom divided. Ten tribes left the kingdom under Jeroboam (the Ephraimite) and Solomon's son, Rehoboam was left with the remaining two tribes.

Under apparently “good times”, how was Jeroboam able to succeed? At a time when the nation was flourishing and at peace, how was Jeroboam able to pull off a rebellion that gained him ten tribes? The answer lies in the impact the building of the Temple had on its workers. Read what the Bible tells us and let your heart sense the differences between the building of the Tabernacle versus the building of the Temple:

1 Kings 5:13 Then King Solomon raised up a labor force out of all Israel; and the labor force was thirty thousand men. 14 And he sent them to Lebanon, ten thousand a month in shifts: they were one month in Lebanon and two months at home; Adoniram was in charge of the labor force. 15 Solomon had seventy thousand who carried burdens (nosai sabal - נִשָּׂא סָבַל), and eighty thousand who quarried stone in the mountains, 16 besides three thousand three hundred from the chiefs of Solomon's deputies, who supervised (harodim - הַרְדִּים) the people who labored in the work.

Later we are informed that it was this burden that agitated the people after Solomon died:

1 Kings 12:3 ... Then Jeroboam and the whole assembly of Israel came and spoke to Rehoboam, saying, 4 “Your father made our yoke (ole - עוֹל) heavy (kasha - קָשָׁה); now therefore, lighten the service (עֲבֹדָה) of your father, and his heavy yoke (ole - עוֹל) which he put on us, and we will serve you.”

The elders who had been advisors in King Solomon's administration suggested to Rehoboam that he SERVE (avad - עָבַד) the people, and then they in turn would agree to be HIS servants (eved - עֲבָד):

1 Kings 12:7 And they spoke to him, saying, “If you will be a servant (eved - עֲבָד) to these people today, and serve (avad - עָבַד) them, and answer them, and speak good words to them, then they will be your servants (eved - עֲבָד) forever.”

Instead, Rehoboam was influenced by his own inexperienced peers and ignored the pleas of the Israelites:

1 Kings 12:10 Then the young men who had grown up with him spoke to him, saying, “Thus you should speak to this people who have spoken to you, saying, ‘Your father made our yoke (ole - עוֹל) heavy, but you make it lighter on us’ — thus you shall say to

inclusief het verzamelen van paarden en het nemen van honderden vrouwen. Na zijn dood viel het koninkrijk uiteen. Tien stammen verlieten het koninkrijk onder Jeroboam (de Efraïmiet) en de zoon van Salomon, Rehoboam bleef over met de resterende twee stammen.

Hoe was Jeroboam onder blijkbaar “goede tijden”, in staat te slagen? Hoe kon Jeroboam in een tijd dat de natie vrede en bloei kende, een opstand in gang zetten die hem tien stammen opleverde? Het antwoord ligt in de invloed die de bouw van de Tempel op zijn arbeiders had. Lees wat de Bijbel ons vertelt en laat uw hart de verschillen tussen de bouw van de Tabernakel en de bouw van de Tempel voelen:

1 Kon. 5:13 Toen vormde Koning Salomon een werkmacht uit heel Israël; en de werkmacht bedroeg dertig duizend mensen. 14 En hij zond hen naar Libanon, tienduizend per maand in ploegen: zij waren één maand in Libanon en twee maanden thuis; Adoniram was verantwoordelijk voor de werkmacht. 15 Salomon had er zeventig duizend die lasten droegen (sabal nosai - סָבַל נִשָּׂא), en tachtigduizend die steen in bergen uit-hakten, 16 naast drie duizend drie honderd van de leiders van de afgevaardigden van Salomon, die toezagen (harodim - הַרְדִּים) op het volk dat in het werk aan het werk was.

Later wordt ons gemeld dat deze last het volk in beroering bracht nadat Salomon stierf:

1 Kon. 12:3 ... Toen kwamen Jeroboam en de ganse vergadering van Israël en spraken tot Rehoboam, zeggend: 4 “Uw vader maakten ons juk (ole - עוֹל) zwaar (kasha - קָשָׁה); nu daarom, verlicht de dienst (עֲבֹדָה) van uw vader, en zijn zwaar juk (ole - עוֹל) dat hij op ons legde, en wij zullen u dienen.”

De oudsten die adviseurs in het beleid van Koning Salomon waren geweest, stelden aan Rehoboam voor dat hij het volk DIENT (avad - עָבַד) en dan zouden zij op hun beurt bereid zijn om ZIJN dienaars (eved - עֲבָד) te zijn:

1 Kon. 12:7 En zij spraken tot hem, zeggend: “Als u vandaag een dienaar (eved - עֲבָד) zult zijn voor dit volk, en hen dienen (avad - עָבַד) en hen antwoorden, en goede woorden tot hen spreken, dan zullen zij voor altijd uw dienaars (eved - עֲבָד).”

In plaats daarvan, werd Rehoboam beïnvloed door zijn eigen onervaren edelen en negeerde het pleiten van de Israelites:

1 Kon. 12:10 Dan spraken de jonge mensen die met hem waren opgegroeid tot hem, zeggend: “Zo moet u tot dit volk spreken dat tot u heeft gesproken, zeggend: ‘Uw vader maakte ons juk (ole - עוֹל) zwaar, maar u maakt het lichter op ons’ — aldus zult u tot hen zeggen:

them: ‘My little finger shall be thicker than my father’s waist! 11 ‘And now, whereas my father put a heavy yoke (ole - עול) on you, I will add to your yoke (ole - עול); my father chastised you with whips, but I will chastise you with scourges!’

Now you may have noticed that there are words being used in connection with the building of the Temple that reflect back on the Israelite’s slavery in Egypt. The words “heavy” (קשה) and “service” (עבודה) found in 1 Kings 12:4 were also used to describe the bondage of the Israelites under the Egyptians:

Shemot 1:14 *And they made their lives bitter with hard bondage (עבודה קשה) — in mortar, in brick, and in all manner of service in the field. All their service in which they made them serve was with rigor.*

The description of the 70,000 who carried burdens (סבל נשא - 1 King 5:15) parallels what Moshe noticed when he went out to see his brothers:

Shemot 2:11 *Now it came to pass in those days, when Moshe was grown, that he went out to his brethren and looked at their burdens (בסבלותם). And he saw an Egyptian beating a Hebrew, one of his brethren.*

When Solomon died, the Israelites spoke of being under a yoke (1 King 12:4 - עול). This was also a term that recalled slavery in Egypt:

Vayikra/Lev. 26:13 *I am יהוה your Elohim, who brought you out of the land of Egypt, that you should not be their slaves; I have broken the bands of your yoke (עול) and made you walk upright.*

In 1 Kings 5:16, Solomon’s advisors are said to have “supervised” (harodim - הרדוים) the people, but this is the same Hebrew verb used to describe how a master should not treat a slave:

Vayikra/Leviticus 25:43 *‘You shall not rule (תרה) over him with rigor, but you shall fear your Elohim.*

Solomon built “store cities” (ערי מוספנות), the same words used to describe the cities built by the Israelite slaves for Pharaoh:

1 Kings 9:19 *all the storage cities (המוספנות) (ערי) that Solomon had, cities for his chariots and cities for his cavalry, and whatever Solomon desired to build in Jerusalem, in Lebanon, and in all the land of his dominion.*

Shemot 1:11 *Therefore they set taskmasters over them to afflict them with their burdens. And they*

‘Mijn pink zal dikker zijn dan de taille van mijn vader! 11 En nu, terwijl mijn vader een zwaar juk (ole - עול) op u legde, zal ik aan uw juk (ole - עול) toevoegen; mijn vader tuchtigde u met zweepslagen, maar ik zal u met gesels kastijden! ‘

Nu kunt u opgemerkt hebben dat er woorden met betrekking tot de bouw van de Tempel worden gebruikt zijn die terug aan de slavernij van de Israëlieten in Egypte doen denken. De woorden “zwaar” (קשה) en de “dienst” (עבודה) in 1 Kon. 12:4 gevonden, werden ook gebruikt om de slavernij van de Israëlieten onder de Egyptenaren te beschrijven:

Shemot 1:14 *En zij maakten hun leven bitter met harde onderworpenheid (עבודה קשה) — in mortel, in baksteen, en op elke vorm van de dienst op het veld. Al hun dienst die zij hen deden diene gebeurde met starheid.*

De beschrijving van de 70.000 die lasten droegen (נשא סבל - 1 Kon. 5:15) komt overeen met wat Moshe opmerkte toen hij uitging om zijn broers te zien:

Shemot 2:11 *Nu gebeurde het in die dagen, toen Moshe volwassen was, dat hij uitging naar zijn broeders en naar hun lasten (בסבלותם) keek. En hij zag een Egyptenaar een Hebreëër slaan, één van zijn broeders.*

Toen Salomon stierf, spraken de Israëlieten van onder een juk (1 Kon. 12:4 - עול) zijn. Dit was ook een term die aan de slavernij in Egypte herinnerde:

Vayikra/Leviticus 26:13 *Ik ben יהוה uw Elohim, die u uit het land van Egypte bracht, opdat u hun slaven niet zou zijn; Ik heb de banden van uw juk (עול) gebroken en u rechttop doen gaan.*

In 1 Kon. 5:16 wordt van Solomon’s adviseurs gezegd dat ze op het volk hebben “toegezien” (harodim - הרדוים); hetzelfde Hebreeuws werkwoord dat wordt gebruikt om te beschrijven hoe een meester een slaaf niet zou mogen behandelen:

Vayikra/Lev. 25:43 *‘U zult over hem niet met starheid heersen (תרה), maar u zult uw Elohim vrezen.*

Salomon bouwde “voorraadsteden” (ערי מוספנות), dezelfde woorden die worden gebruikt om de door de Israëlitische slaven voor Farao gebouwde steden te beschrijven:

1 Kon. 9:19 *alle voorraadsteden (ערי המוספנות) die Salomon had, steden voor zijn wagens en steden voor zijn cavalerie, en eender wat Salomon wenste te bouwen in Jeruzalem, in Libanon, en in heel het land van zijn heerschappij.*

Shemot 1:11 *Daarom stelden zij taakmeesters over hen om hen met hun lasten te treffen. En zij bouw-*

built for Pharaoh supply cities (עָרֵי מִסְכָּנוֹת), Pithom and Raamses.

den voor Farao voorraadsteden (עָרֵי מִסְכָּנוֹת), Pithom en Raamses.

Also, like Pharaoh, Solomon had “chariots” and “riders”:

Zoals Farao, had ook Salomon “wagens” en “ruiters”:

1 Kings 9:19 all the storage cities that Solomon had, cities for his chariots (rekef - רֶכֶב) and cities for his cavalry (parash - פָּרָשׁ), and whatever Solomon desired to build in Jerusalem, in Lebanon, and in all the land of his dominion.

1 Kon. 9:19 alle voorraadsteden die Salomon had, steden voor zijn wagens (rekef - רֶכֶב) en steden voor zijn cavalerie (parash - פָּרָשׁ), en eender wat Salomon wenste te bouwen in Jeruzalem, in Libanon, en in heel het land van zijn heerschappij.

Shemot 14:18 “Then the Egyptians shall know that I am יהוה , when I have gained honor for Myself over Pharaoh, his chariots (rekef - רֶכֶב), and his horsemen (parash - פָּרָשׁ).”

Shemot 14:18 Dan zullen de Egyptenaren weten dat Ik יהוה ben, wanneer Ik eer voor Mezelf over Farao heb bereikt, zijn wagens (rekef - רֶכֶב), en zijn ruiters (parash - פָּרָשׁ).

Quoting Rabbi Sacks (emphasis mine):

Aanhaling van Rabbijn Sacks (onderstreping van mij):

“Without saying so explicitly (indeed, at one point denying it: ‘But Solomon did not make slaves of any of the Israelites’, 1 Kings 9:22), the Tanakh is hinting that the building of the Temple turned Israel into a second Egypt. Solomon was altogether too close to being an Israelite Pharaoh.

Zonder het zo uitdrukkelijk te zeggen (het inderdaad op één punt ontkennd: ‘Maar Salomon maakte geen slaven van iemand van de Israëlieten’, 1 Kon. 9:22), laat de Tanakh doorschemeren dat de bouw van de Tempel Israël in een tweede Egypte veranderde. Salomon kwam alles samen dicht in de buurt van een Israëlitische Farao.

The irony is overwhelming. Solomon was Israel’s wisest king. The nation stood at the apex of its power and prosperity. Momentarily, it was at peace. The king was engaged in the holiest of tasks, the one that brought the exodus narrative to completion. Yet at that precise moment, the fault line developed that was eventually to bring centuries of tragedy. Why? Because Solomon in effect turned the Israelites into a conscripted labor; the very thing they had left Egypt to avoid. On the surface, the text tells another story. Solomon fell from grace because his foreign wives led him astray into idolatry (1 Kings 11:4). Yet it was not this that led to the rebellion of the people.

De ironie is overweldigend. Salomon was de wijste koning van Israël. De natie was op het hoogtepunt van haar macht en welvaart. Op dat moment had het vrede. De koning was met de allerheiligste taak betrokken, welke het uittochtverhaal tot voltooiing bracht. Maar toch, juist op dat ogenblik, ontwikkelde zich de foutenlijn die uiteindelijk eeuwen van tragedie zou brengen. Waarom? Omdat Salomon in feite de Israëlieten in een dienstplichtige arbeiders veranderde; de eigenlijke reden waarom zij Egypte hadden verlaten, om dat vermijden. Oppervlakkig beschouwd vertelt de tekst een ander verhaal. Salomon viel uit de gunst omdat zijn buitenlandse vrouwen hem verkeerd leidden, in afgoderij (1 Kon. 11:4). Maar toch was het niet dit dat tot de opstand van het volk leidde.

No sooner do we understand this than we appreciate the significance of another text. When David first conceived the plan of building the Temple, G-d sent word through the prophet Nathan:

Wij begrijpen dit niet voordat wij de betekenis van een andere tekst waarderen. Toen David voor het eerst het plan voor het bouwen van de Tempel opvatte, zond G-d bericht via de profeet Nathan:

2 Samuel 7:6 “For I have not dwelt in a house since the time that I brought the children of Israel up from Egypt, even to this day, but have moved about in a tent and in a tabernacle. 7 “Wherever I have moved about with all the children of Israel, have I ever spoken a word to anyone from the tribes of Israel, whom I commanded to shepherd My people Israel, saying, ‘Why have you not built Me a house of cedar?’”

2 Sam. 7:6 Want Ik heb in geen huis verbleven sinds de tijd dat Ik de kinderen van Israël heb opgebracht vanuit Egypte, zelfs tot op deze dag, maar heb in een tent en in een Tabernakel rondgereisd. 7 Heb Ik ooit, eender waar Ik met al de kinderen van Israël heb rondgereisd, een woord tot iemand van de stammen van Israël gesproken, die Ik beval Mijn volk Israël te hoeden, zeggend: “Waarom hebt u Mij geen huis van ceder gebouwd?”

There is a hint here that G-d disclosed to David the danger involved in the project. Only later did it become clear. Even then, Solomon’s son could

Er is hier een wenk die G-d aan David onthulde, het gevaar dat aan het project verbonden was. Slechts later werd het duidelijk. Zelfs toen, kon de zoon van

have salvaged the situation, but he listened to the advice the elders gave him.

There is a profound theological statement here. The free G-d desires the free worship of free human beings. As the sages used to say: ‘The Holy One blessed be He does not behave tyrannically to His creatures’ (Avodah Zarah 3a). It was not accidental but of the essence that the first house of G-d – small, fragile, portable, the opposite of the grandeur of the Temple was built by free, uncoerced, voluntary contributions. For G-d lives not in houses of wood and stone, but in the minds and souls of free human beings. He is to be found not in monumental architecture, but in the willing heart.” (end of quote)

In summary, it was the Father’s desire that His Dwelling Place should be constructed by willing hearts and by the free will of His people. Until those lasting foundations are laid by the Almighty, the simple, portable residence was preferable. Abraham, a tent dweller, understood this and longed for this permanent residence:

Hebrews 11:9 By faith he (Abraham) dwelt in the land of promise as in a foreign country, dwelling in tents with Isaac and Jacob, the heirs with him of the same promise; 10 for he waited for the city which has foundations, whose builder and maker is Elohim.

Today we have a pretty good understanding that we are individual Tabernacles, with Yeshua in our hearts. The building of the Tabernacle of believers is another story. We must work on that building, with loving and giving hearts...always striving for unity. We must make it a place where the Almighty can dwell/rest (shakan - שָׁכַן) among us. As we build the Tabernacle, we find the Tabernacle builds us.

We can find another interesting parallel with the story of creation and the building of the Tabernacle. Nahama Leibowitz notes these similarities as follows:

Salomon de situatie gered hebben, maar hij luisterde naar de raad die de oudsten hem gaven.

Er is hier een diepgaande theologische verklaring. De vrije G-d verlangt de vrije verering van vrije mensen. Zoals de wijzen gebruikelijk zeggen: ‘De Heilige Ene heilig is Hij, gedraagt zich niet tiranniek m.b.t. Zijn schepselen’ (Avodah Zarah 3a). Het was niet toeval- lig maar wezenlijk dat het eerste huis van G-d – klein, breekbaar, draagbaar, het tegengestelde van de grandeur van de Tempel, werd gebouwd door vrije, niet afgedwongen, vrijwillige bijdragen. Want G-d leeft niet in huizen van hout en steen, maar in de gedachten en zielen van vrije mensen. Hij moet niet in monumen- tale architectuur gezocht worden, maar in het gewil- lige hart. (einde citaat)

Samengevat, was het de wens van de Vader dat Zijn Verblijf- plaats door gewillige harten zou worden geconstrueerd en met de vrije wil van Zijn volk. Totdat die blijvende fundamenten door Almachtig worden gelegd, was de eenvoudige, draagbare woonplaats verkieslijk. Abraham, een tentbewoner, begreep dit en zag uit naar deze permanente woonplaats:

Hebr. 11:9 Door geloof verbleef hij (Abraham) in het land van belofte als in een vreemd land, verblijvend in tenten met Isaac en Jacob, de erfgenamen met hem van dezelfde belofte; 10 want hij wachtte op de stad die funderingen heeft, waarvan de bouwer en maker Elohim is.

Vandaag hebben wij een vrij goed begrip van dat wij indivi- duele Tabernakels zijn, met Yeshua in onze harten. De bouw van de Tabernakel van gelovigen is een ander verhaal. Wij moeten aan die bouw werken, met liefhebbende en gevende harten... altijd strevend naar eenheid. Wij moeten het tot een plaats maken waar de Almachtige onder ons kan vertoeven/ rusten (shakan - שָׁכַן). Als wij de Tabernakel bouwen, merken wij dat de Tabernakel ons bouwt.

Er is nog een interessante parallel tussen het scheppingsver- haal en de bouw van de Tabernakel. Nahama Leibowitz noteert deze gelijkenissen als volgt:

The Story of Creation	The Building of the Tabernacle	Het Scheppingsverhaal	De bouw van de Tabernakel
<ul style="list-style-type: none">• God <u>makes the firmament</u>, the two great Lights, the beasts of the field, etc.• In <u>six days</u> God made heaven and earth• And God rested on the <u>seventh day</u>• God <u>finished the work</u>• God <u>saw all</u> that He had made• And <u>behold</u> it was very good• And God <u>blessed the seventh day</u>	<ul style="list-style-type: none">• Let them <u>make Me a Sanctu- ary</u>. They shall make an ark, a table, a lampstand, etc.• The Presence of the Eternal abode on Mount Sinai for <u>six days</u> (Shemot 24:16)• On the <u>seventh day</u> God called to Moses (Shemot 24:16)• Moses <u>finished the work</u> (Shemot 40:33)• Moses <u>saw all</u> the work (Shemot 39:43)• And <u>behold</u>, they had done it as God had commanded Moses. (Shemot 39:43)• And Moses <u>blessed</u> them (Shemot 39:43)	<ul style="list-style-type: none">• God <u>maakt het firmament</u>, de twee grote Lichten, de dieren van het veld, enz.• In <u>zes dagen</u> maakte God hemel en aarde• En God rustte op de <u>zevende dag</u>• God <u>beëindigde het werk</u>• God <u>zag alles</u> dat Hij had gemaakt• en <u>zie</u> het was zeer goed• en God <u>zegende</u> de zevende dag	<ul style="list-style-type: none">• Laat hen <u>voor Mij een Heilig- dom maken</u>. Zij zullen een ark, tafel, lamphouder, enz. maken• De aanwezigheid van de Eeuwige vertoefde <u>zes dagen</u> op berg Sinai (Shemot 24:16)• Op de <u>zevende dag</u> riep God tot Mozes (Shemot 24:16)• Mozes <u>beëindigde het werk</u> (Shemot 40:33)• Mozes <u>zag al</u> het werk (Shemot 39:43)• En <u>zie</u>, zij hadden het gedaan zoals God Mozes had bevolen. (Shemot 39:43)• En Mozes <u>zegende</u> hen (Shemot 39:43)

Leibowitz teaches through these parallels that just as the Holy One created a world for us to dwell in, Moshe oversaw the building of a place in which the Divine Presence could dwell. Through the construction of the Sanctuary, we become imitators of the Father. As we follow His commands, the heavenly pattern, we create a holy place for Him to dwell in our Tabernacle.

Now we know that the Almighty is everywhere. Yet, it is pointed out that if He is everywhere, then how is there room for mankind? And how can we know Him, if He is not in our midst? The answers are already hinted at in the chart above. The Almighty reserves a couple of dimensions that He shares with His people. The first is “time.” The 7th day is spoken of in creation and later we learn of the significance of the 7th month, the 7th year, the seven 7’s, and the 7th millennium. We can make the choice as to whether we want to meet Him in this dimension of “time” that He has set up for us.

The second dimension is a “space.” It is pictured by the Tabernacle. It is a place where holiness is practiced. It is the place where heaven and earth meet. There are parameters here and it is a place where the Father rules, not man operating under his own idea of what “truth” is.

The Tabernacle is a model of the kingdom. The pattern of the Tabernacle is where His people gather in unity enabling the Almighty to dwell in their midst:

Matthew 18:20 “For where two or three are gathered together in My name, I am there in the midst of them.”

For those of you who enjoy finding the stand-alone aleph/tav (אָ) in the text, we find an interesting appearance in Shemot 25:9:

Shemot 25:8 “And let them make Me a sanctuary, that I may dwell among them. 9 “According to all that I show you, (אָ) the pattern of the tabernacle and the pattern of all its furnishings, just so you shall make it.

Leibowitz onderwijst door deze parallellen dat net zoals de Heilige Ene een wereld om in te vertoeven voor ons schiep, hield Moshe toezicht op de bouw van een plaats waarin de Goddelijke Aanwezigheid kon vertoeven. Door de bouw van het Heiligdom, worden wij imitators van de Vader. Als wij Zijn geboden volgen, het hemels patroon, creëren wij een heilige plaats voor Hem om in onze Tabernakel te vertoeven.

Nu weten wij dat de Almachtige overal is. Nu wijst men erop dat indien Hij overal is, hoe is daar dan ruimte voor de mensheid? En hoe kunnen wij Hem kennen, indien Hij niet in ons midden is? De antwoorden worden reeds zichtbaar in de tabel hierboven. De Almachtige houdt een paar dimensies achter de hand die Hij met Zijn volk deelt. De eerste is “tijd.” Van de 7de dag wordt in de schepping gesproken en nadien leren wij van de betekenis van de 7de maand, het 7de jaar, de zeven 7’s, en het 7de millennium. Wij kunnen de keus maken of wij Hem al dan niet in deze dimensie van “tijd” die Hij voor ons heeft opgezet willen ontmoeten.

De tweede dimensie is een “ruimte.” Ze wordt afgebeeld door de Tabernakel. Het is een plaats waar heiligheid wordt beoefend. Het is de plaats waar de hemel en de aarde samenkomen. Hier zijn kenmerkende grootheden en het is een plaats waar de Vader regeert, niet de mens die volgens zijn eigen idee van wat “waarheid” is, opereert.

De Tabernakel is een model van het koninkrijk. Het patroon van de Tabernakel is waar Zijn volk in eenheid bijeenkomt, de Almachtige toelatend om in hun midden te vertoeven:

Mat. 18:20 Want waar twee of drie in Mijn naam zijn bijeengekomen, daar ben Ik te midden van hen

Voor diegenen onder u die in de tekst graag naar de alleenstaande aleph/tav (אָ) zoeken, vinden wij een interessante verschijning in Shemot 25:9:

Yeshua is the aleph (א) and the tav (ת). He is the beginning and the end, the first and the last. Yeshua together with His unified body is the pattern of the Tabernacle. I would encourage you to check out Brad Scott's Tabernacle teachings on his website www.wildbranch.org as he describes each piece of furnishing and its Messianic application.

As we read through יהוה's instructions to Moshe concerning every single item to be made for the Tabernacle, we come across a variety of verbs – all in the second person (you):

- וְצִפִּית (ve'tzipita) - and you shall overlay
- וְעָשִׂית (ve'asita) - and you shall make
- וְיָצַקְתָּ (ve'yatzakta) – and you shall cast
- וְנָתַתָּה (ve'natata) – and you shall put
- וְהָבֵאתָ (ve'havata) - and you shall bring

There is ONE exception to this and it is found in the instructions for the Ark where the verb switches to the third person plural (they shall make):

Shemot 25:10 “ And they shall make (וְעָשִׂוּ) an ark of acacia wood; two and a half cubits shall be its length, a cubit and a half its width, and a cubit and a half its height.

The Ark is the very first vessel that they are commanded to make. There are thirteen verses dealing with the Ark thus it has the most instructions associated with it. This opening verse (25:10) is the only time that the plural (they) is used in a command concerning the construction of a vessel of the Tabernacle. It is also interesting that as the Torah continues to speak of the Ark, it switches back over to the singular. What is special about the Ark? The sages say that since the Ark contained the tablets of stone given to Moshe by יהוה on Mount Sinai, EVERYONE was to have a share in the Ark. The Torah was the heritage of all. All of Israel was to belong to the covenant and all were expected to study and know the Word. Everyone was to have an equal responsibility when it came to the making of the Ark which kept the Word.

For some interesting insights on the Ark, I'd like to quote from one of Brad Scott's on-line articles (emphasis mine):

“In Hebrew, ark is ‘aron. We would think of it as a chest, for the verbal root of this word is ‘arah or ‘gathering’. In context here it will be the container or gathering place for the testimony or the word of God, to be eventually expressed in the tablets. ‘Aron is in the feminine gender and not by coincidence. The bearer of the ‘Word of God’ is always in this gender, beginning with the seed of the woman in B'resheet (Genesis) 3:15.

The Word of God is pictured as a child in a womb, to be protected, kept, and nurtured. Five chapters earlier God had given His people His

Yeshua is de aleph (א) en de tav (ת). Hij is het begin en het eind, de eerste en de laatste. Yeshua samen met Zijn verenigd lichaam is het patroon van de Tabernakel. Ik zou u willen aanmoedigen om het Tabernakel onderwijs van Brad Scott op zijn website www.wildbranch.org na te gaan zoals hij elk deel van het meubilair en zijn Messiaanse toepassing beschrijft.

Als wij doorheen יהוה's instructions aan Moshe lezen betreffende elk apart onderdeel dat voor de Tabernakel moet worden gemaakt, komen wij een verscheidenheid van werkwoorden tegen - allen in de tweede persoon (gij):

- וְצִפִּית (ve'tzipita) - en gij zult bekleden
- וְעָשִׂית (ve'asita) - en gij zult maken
- וְיָצַקְתָּ (ve'yatzakta) – en gij zult gieten
- וְנָתַתָּה (ve'natata) – en gij zult zetten
- וְהָבֵאתָ (ve'havata) - en gij zult brengen

Er is ÉÉN uitzondering hierop en die wordt gevonden in de instructies voor de Ark waar het werkwoord naar de derde persoon meervoud verandert (zij zullen maken):

Shemot 25:10 En zij zullen maken (וְעָשִׂוּ) een ark van acaciahout; twee en een half el zal zijn lengte zijn, een el en een halve zijn breedte, en een el en een halve zijn hoogte.

De Ark is het allereerste vat dat hen bevolen wordt te maken. Er zijn dertien verzen die met de Ark te maken hebben, zo heeft het de meeste daaraan verbonden instructies. Dit openingsvers (25:10) is de enige keer dat het meervoud (zij) in een gebod betreffende de bouw van een vat van het Tabernakel wordt gebruikt. Het is ook interessant dat als de Torah verder gaat met van de Ark te spreken, het terug naar het enkelvoud overschakelt. Wat is er speciaal i.v.m. de Ark? De wijzen zeggen dat aangezien de Ark de stenen tabletten, door יהוה aan Moshe op de berg Sinai gegeven, bevatte IEDER-EEN een aandeel in de Ark moest hebben. De Torah was de erfenis van allen. Allen van Israël moesten tot het verbond behoren en van allen werd verwacht om het Woord te bestuderen en te kennen. Iedereen moest een gelijke verantwoordelijkheid hebben toen het erop aankwam de Ark te maken die het Woord bewaarde.

Voor enkele interessant inzichten over de Ark, zou ik willen citeren van één van Brad Scott's online artikelen van (onderstreping van mij):

In het Hebreeuws, is ark ‘aron. Wij zouden het kunnen zien als een kist, want de werkwoordelijke wortel van dit woord is ‘arah of ‘verzameling’. In de context hier zal het de container of de verzamelplaats zijn voor het getuigenis of het woord van God, om uiteindelijk in de tabletten te worden uitgedrukt. ‘Aron is vrouwelijk en niet toevallig. De drager van het ‘Woord van God’ is altijd in dit geslacht, beginnend met het zaad van de vrouw in B'resheet (Genesis) 3:15.

Het Woord van God wordt voorgesteld als een kind in een moederschoot, om beschermd, bewaard en gekoesterd te worden. Vijf hoofdstukken voordien had

Word, and now He is giving instructions for a container for His Words. It will be a pattern designed to show us where He will dwell. As we will see, there is to be only one vessel in the heart of the sanctuary, the ark. God will design one vessel which is to teach, guide, and instruct His children, that which houses His eternal words. From God's point of view this entire structure is constructed around His Word. His Word was, is, and will always be, the center of His will for man. This is the very reason that Yeshua is first introduced to us by Yochanan as the 'Word of God'. Again, the Word will be housed for nine months in a feminine container called Miriam. He will be protected, kept, and nurtured there until this seed bursts forth from the ground for all to see, and once again the Word of God will be in a tabernacle, a perfect tabernacle. The heavenly structure shown to Moshe by God will take upon flesh and shakan among us.

*And they shall make an ark of acacia wood.
Shemot 25:10a*

The ark is to be made of 'etzay shittiyim or shittim wood. This word is sometimes translated as acacia wood, which may or may not be the same wood that Yeshua's wreath of thorns was constructed from. It also was the thorny branches placed over the sheep pens at night and during the winter months that Yeshua referred to in Yochanan 10:8-17. This tree grows very deep roots, draws nourishment from deep in the earth, and survives very well in dry ground. This tree is not an attractive tree such as a mighty oak or a giant redwood. In the Septuagint translation (Greek) of the Scriptures, shittim is translated as aphthartos or incorruptible.

So let's summarize. This container for the Word of God is to be made from a tree that has roots that grow from dry ground 'For he shall grow up before him like a tender plant, and like a root out of a dry ground:...' Isaiah 53:2a. It is an unattractive tree. '...he hath no form nor comeliness, and when we shall see him, there is no beauty that we should desire him.' Isaiah 53:2b. This tree is translated as incorruptible. 'For such a high priest was fitting for us, who is holy, harmless, UNDEFILED, separate from sinners, and made higher than the heavens.' Hebrews 7:26. This shittim wood speaks of the Messiah's perfect humanity. This wood was touched with all that nature could throw against it, as it was, and is, with all trees, yet remained undefiled and incorruptible. Why? Because it housed the Word of God.'
(end of quote)

The Ark not only housed the Word of Elohim, but it also had a significant cover called the "kaporet" (כַּפֹּרֶת), otherwise known as the Mercy Seat. The root of "kaporet"

God Zijn volk Zijn Woord gegeven, en nu geeft Hij instructies voor een container voor Zijn Woorden. Het zal een patroon zijn, ontworpen om ons te tonen waar Hij zal vertoeven. Zoals wij zullen zien, mag er slechts één vat in het hart van het heiligdom zijn, de ark. God zal één vat ontwerpen, dat Zijn kinderen moet onderwijzen, begeleiden en instrueren, dat Zijn eeuwige woorden huisvest. Vanuit Gods standpunt wordt deze hele structuur rond Zijn Woord geconstrueerd. Zijn Woord was, is, en zal altijd het centrum van Zijn wil voor de mens zijn. Dit is de eigenlijke reden waarom Yeshua door Yochanan aan ons eerst als het 'Woord van God' wordt geïntroduceerd. Opnieuw, het Woord zal gedurende negen maanden in een vrouwelijke container, Miriam genoemd, worden ondergebracht. Hij zal daar worden beschermd, bewaard en gekoesterd tot dit zaad uit de grond opschiet zichtbaar voor allen, en nogmaals zal het Woord van God in een Tabernakel, een perfecte Tabernakel zijn. De hemelse structuur door God aan Moshe getoond zal vlees worden en shakan onder ons.

*En zij zullen een ark van acaciahout maken
Shemot 25:10a*

De ark moet van 'etzay shittiyim of shittimhout worden gemaakt. Dit woord wordt soms als acaciahout vertaald, dat al of niet hetzelfde hout waarvan de doornenkrans van Yeshua van kan zijn geconstrueerd. Het waren ook de doornige takken, waarnaar Yeshua in Yochanan 10:8-17 verwees, die 's nachts en tijdens de wintermaanden over de schaapskooien worden geplaatst. Deze boom kweekt zeer diepe wortels, haalt voeding van diep in de aarde, en overleeft zeer goed in droge grond. Deze boom is geen aantrekkelijke boom zoals een machtige eik of reuze redwood. In de Septuagint (Griekse) vertaling van de Schrift, is shittim vertaald als aphthartos of onvergankelijk.

Laten we nu samenvatten. Deze container voor het Woord van God moet worden gemaakt van een boom die wortels heeft die vanuit droge grond groeien 'Want hij vóór hem opgroeien als een tengere plant, en als een wortel vanuit een droge grond: ...' Jes. 53:2a. Het is een onaantrekkelijke boom. '...hij had geen vorm noch bevalligheid, en wanneer wij hem zullen zien, is er geen schoonheid dat wij naar hem zouden verlangen.' Jes. 53:2b. Deze boom wordt als onvergankelijk vertaald. 'Want zulk een hogepriester was passend voor ons, die heilig, onschadelijk, ONBESMET, afgescheiden van zondaars, en hoger gemaakt dan de hemelen.' Hebr. 7:26. Dit shittimhout spreekt van het volkomen mens-zijn van Messiah. Dit hout werd geraakt met alles dat de natuur er tegen kon werpen, zoals het met alle bomen was en is, toch onbesmet en onvergankelijk is gebleven. Waarom? Omdat die het Woord van God herbergde. (einde citaat)

De Ark herbergde niet alleen het Woord van Elohim, maar het had ook een betekenisvol deksel de "kaporet" (כַּפֹּרֶת) genoemd, ook gekend als de Genadezetel. De wortel van

(כַּפֹּרֶת) is “kapar” (כַּפֵּר) and is often translated as “atonement”.

Shemot 25:17 “You shall make a mercy seat (kaporet - כַּפֹּרֶת) of pure gold; two and a half cubits shall be its length and a cubit and a half its width. 18 “And you shall make two cherubim of gold; of hammered work you shall make them at the two ends of the mercy seat (kaporet - כַּפֹּרֶת). 19 “Make one cherub at one end, and the other cherub at the other end; you shall make the cherubim at the two ends of it of one piece with the mercy seat (kaporet - כַּפֹּרֶת). 20 “And the cherubim shall stretch out their wings above, covering the mercy seat (kaporet - כַּפֹּרֶת) with their wings, and they shall face one another; the faces of the cherubim shall be toward the mercy seat (kaporet - כַּפֹּרֶת). 21 “You shall put the mercy seat (kaporet - כַּפֹּרֶת) on top of the ark, and in the ark you shall put the Testimony (ha’eidute - הַעֲדוּת) that I will give you. 22 “And there I will meet (ya’ad - יָעַד) with you, and I will speak with you from above the mercy seat (kaporet - כַּפֹּרֶת), from between the two cherubim which are on the ark of the Testimony, and give you all my commands for the children of Israel.

The “kaporet” (כַּפֹּרֶת) is the place where the High Priest would once a year sprinkle blood in order to atone (kapar - כַּפֵּר) for himself and for the nation of Israel:

Vayikra/Leviticus 16:14 “He shall take some of the blood of the bull and sprinkle it with his finger on the mercy seat (kaporet - כַּפֹּרֶת) on the east side; and before the mercy seat (kaporet - כַּפֹּרֶת) he shall sprinkle some of the blood with his finger seven times. 15 “Then he shall kill the goat of the sin offering, which is for the people, bring its blood inside the veil, do with that blood as he did with the blood of the bull, and sprinkle it on the mercy seat (kaporet - כַּפֹּרֶת) and before the mercy seat (kaporet - כַּפֹּרֶת). 16 “So he shall make atonement (kapar - כַּפֵּר) for the Holy Place, because of the uncleanness of the children of Israel, and because of their transgressions, for all their sins; and so he shall do for the tabernacle of meeting which remains among them in the midst of their uncleanness. 17 “There shall be no man in the tabernacle of meeting when he goes in to make atonement (kapar - כַּפֵּר) in the Holy Place, until he comes out, that he may make atonement (kapar - כַּפֵּר) for himself, for his household, and for all the assembly of Israel.

Shemot 25:22 indicates that a purpose of the Mercy Seat was to provide a place for the Almighty to meet with Moshe. Specifically He says He will speak “above the Mercy Seat, from between the two cherubim”. From these

“kaporet” (כַּפֹּרֶת) is “kapar” (כַּפֵּר) en wordt vaak met “verzoening” vertaald.

Gij zult een genadezetel maken (kaporet - כַּפֹּרֶת) van zuiver goud; twee en een halve el zal zijn lengte zijn en een el en een helve zijn breedte. 18 En gij zult twee cherubim van goud maken; van gehamerd werk zult gij ze maken op de twee einden van de genadezetel (kaporet - כַּפֹּרֶת). 19 Maak één cherub aan de ene kant, en de andere cherub aan de andere kant; gij zult de cherubim op de twee einden ervan maken uit één stuk met de genadezetel (kaporet - כַּפֹּרֶת). 20 En de cherubim zullen hun vleugels die erboven uitstrekken, de genadezetel (kaporet - כַּפֹּרֶת) met hun vleugels bedekkend, en zij zullen tegenover elkaar zijn; de gezichten van cherubim zullen naar de genadezetel (kaporet - כַּפֹּרֶת) gericht zijn. 21 Gij zult de genadezetel (kaporet - כַּפֹּרֶת) bovenop de ark zetten, en in de ark zult gij het Getuigenis leggen (ha’eidute - הַעֲדוּת) dat Ik u zal geven. 22 En daar zal Ik u ontmoeten (ya’ad - יָעַד), en Ik zal met u van boven de genadezetel (kaporet - כַּפֹּרֶת) spreken, van tussen de twee cherubim die op de ark van het Getuigenis zijn, en u al mijn geboden voor de kinderen van Israël geven.

De “kaporet” (כַּפֹּרֶת) is de plaats waar de Hogepriester één keer per jaar bloed zou sprenkelen om te verzoenen (kapar - כַּפֵּר) voor zichzelf en voor de natie van Israël:

Vayikra/Lev. 16:14 Hij zal wat van het bloed van de stier nemen en het met zijn vinger op de genadezetel (kaporet - כַּפֹּרֶת) sprenkelen aan de oostzijde; en vóór de genadezetel (kaporet - כַּפֹּרֶת) zal hij wat van het bloed met zijn vinger zeven keer sprenkelen. 15 Dan zal hij de geit van het zondeoffer doden, die voor het volk is, diens bloed binnen het voorhangsel brengen, met dat bloed doen zoals hij met het bloed van de stier deed, en het op de genadezetel (kaporet - כַּפֹּרֶת) sprenkelen en vóór de genadezetel (kaporet - כַּפֹּרֶת). 16 Zo zal hij zo verzoening (kapar - כַּפֵּר) doen voor de Heilige Plaats, wegens de onreinheid van de kinderen van Israël, en wegens hun overtredingen, voor al hun zonden; en zo zal hij doen voor de Tabernakel van vergadering die te midden van hun onreinheid onder hen blijft. 17 Er zal geen mens in de Tabernakel van vergadering zijn wanneer hij binnen gaat om verzoening (kapar - כַּפֵּר) in de Heilige Plaats maken, tot hij buiten komt, opdat hij verzoening (kapar - כַּפֵּר) kan doen voor zichzelf, voor zijn huishouden, en voor heel de vergadering van Israël.

Shemot 25:22 wijst erop dat een bedoeling van de Genadezetel was in een plaats voor de Almachtige te voorzien om met Moshe samen te komen. Specifiek zegt Hij dat Hij zal spreken “boven de Genadezetel, van tussen de twee cherubim”. Vanuit

Shemot verses, there appears to be two functions of the Ark and its Mercy Seat:

1. The Ark is the receptacle of the tablets referred to as the testimony (ha'eidute - הַעֲדוּת) - **Shemot 25:21** ... *the ark you shall put the Testimony (ha'eidute - הַעֲדוּת) that I will give you.*
2. The Mercy Seat is the place of meeting: - **Shemot 25:22** "And there I will meet (ya'ad - יָעַד) with you, and I will speak with you from above the mercy seat, from between the two cherubim which are on the ark..."

When we consider the Tabernacle, we think of its main role having to do with the bringing of sacrifices. However no where is it called the "Tabernacle of Sacrifices". Our first thought is not usually to think of it as the place where the Torah (testimony) is kept in addition to the "meeting place". Yet the importance of the functions of the Ark and its kaporet are reflected in two names given to the Tabernacle:

- Tabernacle of Testimony (mishkan ha'eidute - הַעֲדוּת הַמִּשְׁכָּן) Bemidbar/Numbers 1:53
- Tent of Meeting (ohel mo'ade - אֹהֶל מוֹעֵד) Shemot 29:42-44

We can think of the Tabernacle like a "mini" Mount Sinai where the Shekhinah glory would meet with Moshe and continue with the testimony of Torah:

Shemot 25:22 "And there I will meet with you, and I will speak with you from above the mercy seat, from between the two cherubim which are on the ark of the Testimony, and give you all my commands for the children of Israel.

Here's just one more interesting little thing that ties the Ark together with the Tabernacle numerically:

Tabernacle of Testimony (Bemidbar 1:53)

מִשְׁכַּן הַעֲדוּת

$$400 + 6 + 4 + 70 + 5 + 50 + 20 + 300 + 40 = 895$$

Ark of the Covenant of יהוה (Devarim/Deut. 31:9)

אֲרוֹן בְּרִית־יהוה

$$5 + 6 + 5 + 10 + 400 + 10 + 200 + 2 + 50 + 6 + 200 + 1 = 895$$

The poles affixed to the Ark (also made of acacia wood covered in gold), which "shall not move from it," represent its constant readiness to be carried upon human shoulders. If the Ark represents the Word of Elohim and Yeshua who is the Word of Elohim made flesh, then the poles point to two factions of Israel who are partners in the covenant. Is this a picture of Judah and Ephraim coming together in unity, carrying the Torah and the Messiah? The Ark being carried on human shoulders gives the appearance of being yoked:

Matthew 11:28 "Come to Me, all you who labor and are heavy laden, and I will give you rest. 29 "Take My yoke upon you and learn from Me,

deze Shemot verzen, blijken er twee functies van de Ark en zijn Genadezetel te zijn:

1. De Ark is de bergplaats van de tabletten waarnaar verwezen wordt als het getuigenis (ha'eidute - הַעֲדוּת) - **Shemot 25:21** ... *in de ark zult gij het Getuigenis (ha'eidute - הַעֲדוּת) leggen dat Ik u zal geven.*
2. De Genadezetel is de plaats van ontmoeting: - **Shemot 25:22** *En daar zal Ik u ontmoeten (ya'ad - יָעַד), en Ik zal met u van boven de genadezetel (kaporet - כַּפֹּרֶת) spreken, van tussen de twee cherubim die op de ark van het Getuigenis zijn....*

Wanneer wij over de Tabernakel nadenken, denken wij aan zijn hoofdrol die met het brenge van offers te maken heeft. Nochtans wordt het nergens "Tabernakel van Offers" genoemd. Onze eerste gedachte is gewoonlijk niet eraan te denken als plaats waar de Torah (getuigenis) wordt bewaard naast "plaats van ontmoeting". Maar toch worden het belang van de functies van de Ark en zijn kaporet weerspiegeld in twee aan de Tabernakel gegeven namen:

- Tabernakel van Getuigenis (mishkan ha'eidute - הַעֲדוּת הַמִּשְׁכָּן) Bemidbar/Num. 1:53
- Tent van Samenkomst (ohel mo'ade - אֹהֶל מוֹעֵד) Shemot 29:42-44

Wij kunnen ons de Tabernakel als een "mini" Sinaiberg voorstellen waar de Shekhinah heerlijkheid Moshe zou ontmoeten en met het Torahgetuigenis verdergaan:

Shemot 25:22 En daar zal Ik u ontmoeten, en Ik zal met u van boven de genadezetel spreken, van tussen de twee cherubim die op de ark van het Getuigenis zijn, en u al mijn geboden voor de kinderen van Israël geven.

Hier is nog iets interessants dat de Ark numeriek aan de Tabernakel verbindt:

Tabernakel van Getuigenis (Bemidbar 1:53)

מִשְׁכַּן הַעֲדוּת

$$400 + 6 + 4 + 70 + 5 + 50 + 20 + 300 + 40 = 895$$

Ark van het Verbond van יהוה (Devarim/Deut. 31:9)

אֲרוֹן בְּרִית־יהוה

$$5 + 6 + 5 + 10 + 400 + 10 + 200 + 2 + 50 + 6 + 200 + 1 = 895$$

De staken die aan de Ark gehecht worden (ook van acacia-hout gemaakt met goud overtrokken), die "eraan moeten blijven", vertegenwoordigen de voortdurende bereidheid om op menselijke schouders te worden gedragen. Als de Ark het Woord van Elohim en Yeshua vertegenwoordigt die het vlees geworden Woord van Elohim is, dan wijzen de staken naar twee partijen van Israël die partners in het verbond zijn. Is dit een beeld van Judah en Ephraim in eenheid samenkomend, de Torah en de Messiah dragend? De Ark op menselijke schouders gedragen, wekt de indruk van onder een juk zijn:

Mat. 11:28 Kom tot Mij, allen die werken en zwaar geladen zijn, en Ik zal u rust geven. 29 Neem Mijn juk op u en leer van Mij, want Ik ben

for I am gentle and lowly in heart, and you will find rest for your souls. 30 “For My yoke is easy and My burden is light.”

Unity is pictured as the brothers carry the Ark. We also see unity in another verse in chapter 26. Let me translate as literally as I can:

Shemot 26:6 “And you shall make fifty hooks of gold, and you shall join (חָבַר - chavar) the curtains each to her sister by the hooks and it shall be one (echad - אֶחָד) tabernacle.”

The first mention of the number 50 takes us back to the city of Sodom where 50 righteous men would have spared the city from destruction. Thus the number 50 can be understood to be symbolic of righteous men who preserve the unrighteous. Righteous people hold the Tabernacle together as one. Their job is to join (חָבַר) the tribes (curtains) of Israel back together, for a divided house cannot stand.

The Hebrew word “join” (chavar - חָבַר) is also very significant. It is used to describe Jerusalem:

Psalms 122:3 Jerusalem is built as a city that is joined (chavar - חָבַר) united as one (yacdav - יָחַד)

Therefore, the Tabernacle can be compared to a mobile Jerusalem! And look where else a form of this word “join” (chavar - חָבַר) shows up:

Ezekiel 37:15 Again the word of יהוה came to me, saying, 16 “As for you, son of man, take a stick for yourself and write on it: ‘For Judah and for the children of Israel, his companions (chavair - חָבַר).’ Then take another stick and write on it, ‘For Joseph, the stick of Ephraim, and for all the house of Israel, his companions (chavair - חָבַר).’ 17 “Then join them one to another for yourself into one stick, and they will become one (echad - אֶחָד) in your hand.”

The Tabernacle is meant to reflect the Almighty’s dwelling place on earth, and since His desire is to dwell in our midst, when we come together as united Israel, we will have reconstructed the Tabernacle!

1 Peter 2:5 you also, as living stones, are being built up a spiritual house, a holy priesthood, to offer up spiritual sacrifices acceptable to Yah through Yeshua the Messiah.

Okay, I just have “one more thing” that I find very interesting because it hints at the ubiquitous sun worship that has plagued the Father’s people from the beginning. The entrance to the Tabernacle was on the eastern side, and the Holy of Holies was positioned on the western side of the

zacht en bescheiden van hart, en u zult rust voor uw zielen vinden. 30 Want Mijn juk is gemakkelijk en Mijn last is licht.

Eenheid wordt uitgebeeld als de broers de Ark dragen. Wij zien ook eenheid in een ander vers in hoofdstuk 26. Laat me zo letterlijk als ik kan vertalen:

Shemot 26:6 En u zult vijftig haken van goud maken, en u zult de gordijnen verenigen (chavar - חָבַר) elk aan haar zuster door de haken en het zal één (echad - אֶחָד) Tabernakel zijn.

De eerste vermelding van het getal 50 brengt ons terug bij de stad Sodom waar 50 rechtvaardige mensen de stad van vernietiging zouden gespaard hebben. Het getal 50 kan dus begrepen worden symbool te staan voor rechtvaardige mensen die de onrechtvaardige bewaren. Rechtvaardige mensen houden het Tabernakel bij elkaar als geheel. Hun taak is de stammen (gordijnen) van Israël terug te verenigen (חָבַר), want een verdeeld huis kan niet overeind blijven.

Het Hebreeuws woord “verenigen” (chavar - חָבַר) is ook zeer betekenisvol. Het wordt gebruikt om Jeruzalem te beschrijven:

Psalms 122:3 Jeruzalem is gebouwd als een stad die verbonden (chavar - חָבַר) is, verenigd als één (yacdav - יָחַד)

Daarom kan het Tabernakel met een mobiel Jeruzalem worden vergeleken! En kijk waar nog een vorm van dit woord “verenigen” (chavar - חָבַר) verschijnt:

Eze. 37:15 Opnieuw kwam het woord van יהוה tot mij, zeggend: 16 “Wat u betreft, zoon van de mens, neem voor uzelf een stok en schrijf erop: ‘Voor Judah en voor de kinderen van Israël, zijn metgezellen (chavair - חָבַר).’ Neem dan een andere stok en schrijf erop: ‘Voor Joseph, de stok van Ephraim, en voor gans het huis van Israël, zijn metgezellen (chavair - חָבַר).’ 17 Verbind ze dan voor uzelf aaneen tot één stok, en zij zullen één (echad - אֶחָד) worden in uw hand.”

De Tabernakel is bedoeld om de verblijfplaats van de Almachtige op aarde te weerspiegelen, en aangezien Zijn verlangen is om in ons midden te vertoeven, wanneer wij als verenigd Israël samenkomen, zullen wij de Tabernakel opnieuw opgebouwd hebben!

1 Pet. 2:5 u ook, als levende stenen, wordt opgebouwd tot een geestelijk huis, een heilige priesterschap, om geestelijke offers aan te bieden, aanvaardbaar voor Yah door Yeshua Messiah.

O.k., ik heb nog alleen “één extraatje” dat ik zeer interessant vind omdat het verwijst naar de alomtegenwoordige zonerering die het volk van de Vader van bij het begin heeft gekweld. De ingang naar de Tabernakel was aan de oostelijke zijde, en het Heilig der Heiligen was geplaatst aan de weste-

courtyard. We know that the Torah's focus is to eliminate idolatry so that we can serve the One true Elohim. In ancient times, the sun was idolized as a god more often than anything else. As a result, the Tabernacle is set up so that when you enter the courtyard, you are walking west... with your back to the sun, emphasizing that the sun is NOT a god. This openly went against the pagan beliefs of that time. It is also interesting to note that the continual sacrifice was offered on the northwest corner of the altar in the morning and on the northeast corner in the afternoon, always facing away from the sun. Cool, huh?

The things that you find most confusing in the Torah usually point directly to Yeshua. For the sages who openly rejected Him, they sometimes give bizarre explanations for various verses. We need to be like the cherubim on the Ark...we need to look face to face with our brothers and become one. That will be the unity required for the Almighty to meet with us in power and glory. This is also the testimony that the world needs in order to believe in the Messiah.

Yeshua prayed for this:

John 17:20 “ I do not pray for these alone, but also for those who will believe in Me through their word; 21 “that they all may be one, as You, Father, are in Me, and I in You; that they also may be one in Us, that the world may believe that You sent Me. 22 “And the glory which You gave Me I have given them, that they may be one just as We are one: 23 “I in them, and You in Me; that they may be made perfect in one, and that the world may know that You have sent Me, and have loved them as You have loved Me.”

Shabbat Shalom!

Ardelle

lijke zijde van de binnenplaats. Wij weten dat de Torah erop gericht is afgoderij te elimineren zodat wij de Ene ware Elohim kunnen dienen. In vroegere tijden, werd vaker de zon dan wat anders als een god aanbeden. Dientengevolge wordt de Tabernakel zo opgesteld dat wanneer u de binnenplaats ingaat, u westwaarts gaat... met uw rug naar de zon, benadrukkend dat de zon GEEN god is. Dit ging openlijk in tegen het heidens geloof van die tijd. Het is ook interessant om op te merken dat 't voortdurende offer in de ochtend op de noordwestelijke hoek van het altaar en in de namiddag op de noordoostelijke hoek werd aangeboden, altijd van de zon weggijkend. Cool, hé?

De dingen die u in Torah gewoonlijk het meest verwarrend vindt, wijzen rechtstreeks naar Yeshua. Want de wijzen die Hem openlijk verwierpen, geven voor diverse verzen soms bizarre verklaringen. Wij moeten als de cherubim op de Ark zijn... wij moeten naar onze broers gericht kijken en één worden. Dat zal de eenheid zijn die voor de Almachtige nodig is om in macht en heerlijkheid met ons samen te komen. Dit is ook het getuigenis dat de wereld nodig heeft om in de Messiah te geloven.

Yeshua bad hiervoor:

Joh. 17:20 Ik bid niet voor dezen alleen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven; 21 opdat zij allen één kunnen zijn, zoals U, Vader, in Mij bent, en Ik in U; opdat zij ook één in Ons kunnen zijn, opdat de wereld kan geloven dat U Mij stuurde. 22 En de heerlijkheid die U Mij gaf heb Ik hen gegeven, opdat zij één kunnen zijn net zoals Wij één zijn: 23 Ik in hen, en U in Mij; opdat zij in één volmaakt kunnen worden gemaakt, en opdat de wereld kan weten dat U Mij hebt gestuurd en van hen gehouden hebt zoals U van Mij gehouden hebt.”

Shabbat Shalom!

Ardelle